

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 3. septembra 2020*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Člen 1(1) – Področje uporabe – Civilne in gospodarske zadeve – Sodna pristojnost – Izključne pristojnosti – Člen 24, točka 5 – Spori v zvezi z izvršitvijo sodnih odločb – Predlog mednarodne organizacije, ki temelji na imuniteti pred izvršbo in s katerim se želi doseči razveljavitev zavarovanja z rubežem ter prepoved ponovnega zavarovanja“

V zadevi C-186/19,

katero predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) z odločbo z dne 22. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 26. februarja 2019, v postopku

Supreme Site Services GmbH,

Supreme Fuels GmbH & Co KG,

Supreme Fuels Trading Fze

proti

Supreme Headquarters Allied Powers Europe,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, C. Toader (poročevalka), sodnica, in N. Jääskinen, sodnik,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. decembra 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Supreme Fuels Trading Fze, Supreme Fuels GmbH & Co KG in Supreme Site Services GmbH J. van de Velden, G. van der Bend in B. Korthals Altes-van Dijk, advocaten,
- za Supreme Headquarters Allied Powers Europe G. den Dekker, advocaat, ter D. Waelbroeck, D. Slater in I. Antypas, avocats,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, A. M. de Ree in J. Hoogveld, agenti,
- za belgijsko vlado C. Pochet, C. Van Lul in J.-C. Halleux, agenti,
- za grško vlado V. Karra, S. Papaioannou in S. Charitaki, agentke,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z A. Grumettom, avvocato dello Stato,
- za avstrijsko vlado J. Schmoll in F. Koppensteiner, agenta,
- za Evropsko komisijo R. Troosters in M. Heller, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. aprila 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(1) in člena 24, točka 5, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbami Supreme Site Services GmbH s sedežem v Švici, Supreme Fuels GmbH & Co KG s sedežem v Nemčiji, in Supreme Fuels Trading Fze s sedežem v Združenih arabskih emiratih (v nadaljevanju: Supreme) na eni strani in mednarodno organizacijo Supreme Headquarters Allied Powers Europe (v nadaljevanju: SHAPE) s sedežem v Belgiji na drugi zaradi razveljavitve zavarovanja z rubežem.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 3 Člen I(a) Protokola o statusu mednarodnega vojaškega poveljstva, ustanovljenega v skladu s Severnoatlantsko pogodbo, ki je bil podpisan 28. avgusta 1952 v Parizu (v nadaljevanju: Pariški protokol), določa, da:

„izraz ‚sporazum‘ pomeni Sporazum med pogodbenicami Severnoatlantske pogodbe o statusu njihovih sil, podpisan 19. junija 1951 v Londonu“.

- 4 Člen XI Pariškega protokola določa:

„1. Vrhovno poveljstvo lahko ob upoštevanju določb VIII. člena sporazuma nastopa v pravnih postopkih kot tožnik ali toženec. Vendar pa se lahko država sprejemnica in vrhovno poveljstvo ali katero od podrejenih zavezniških poveljstev, ki ga vrhovno poveljstvo pooblasti, dogovorita, da bo država sprejemnica v katerem koli pravnem postopku, v katerem je to poveljstvo udeleženec pred sodišči države sprejemnice, delovala v imenu vrhovnega poveljstva.“

2. Zoper katero koli zavezniško poveljstvo se ne sprejme noben ukrep izvršbe ali ukrep zasega ali zaplenbe njegovega premoženja ali sredstev, razen ukrepov za namene pododstavka a) šestega odstavka VII. člena in XIII. člena sporazuma.“

Pravo Unije

5 V uvodnih izjavah 10, 34 in 36 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:

„(10) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vse glavne civilne in gospodarske zadeve, razen točno opredeljenih zadev [...]

[...]

(34) Zagotoviti bi bilo treba kontinuiteto med Bruseljsko konvencijo iz leta 1968 [(Konvencija z dne 27. septembra 1968 o sodni pristojnosti ter izvrševanju sodb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32))], Uredbo (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] in to uredbo ter v ta namen predpisati prehodne določbe. To velja tudi za razlago Bruseljske konvencije iz leta 1968 in uredb, ki so jo nadomestile, s strani Sodišča Evropske unije.

[...]

(36) Brez poseganja v obveznosti držav članic v skladu s Pogodbo ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo dvostranskih konvencij in sporazumov, ki sta jih tretja država in država članica sklenili pred začetkom veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001, ki se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.“

6 Člen 1(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvajanju državne oblasti (acta iure imperii).“

7 Člen 4(1) iste uredbe določa:

„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“

8 Člen 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 določa:

„Ne glede na stalno prebivališče strank so izključno pristojna naslednja sodišča države članice:

[...]

5. v postopkih v zvezi z izvršitvijo sodnih odločb sodišča države članice, v kateri je bila sodna odločba izvršena ali naj bi bila izvršena.“

9 Člen 35 te uredbe določa:

„Pri sodiščih države članice se lahko vloži zahteva začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih predvideva pravo te države članice, tudi v primeru, ko so za odločanje o glavni stvari pristojna sodišča druge države članice.“

10 Člen 73(3) navedene uredbe določa:

„Ta uredba ne vpliva na uporabo dvostranskih konvencij in sporazumov, ki so bili med tretjo državo in državo članico sklenjeni pred datumom začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 44/2001, ki se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.“

Nizozemsko pravo

11 Člen 700 Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (nizozemski zakonik o civilnem postopku, v nadaljevanju: zakonik o civilnem postopku) določa:

„1. Za zavarovanje z rubežem je potrebno dovoljenje sodnika, pristojnega začasne odredbe, v kraju, kjer je ena ali več zadevnih stvari, če pa se rubež ne nanaša na stvari, pa sodišča v kraju, kjer ima stalno prebivališče dolžnik ali oseba oziroma ena od oseb, na katero oziroma katere se rubež nanaša.

2. Za dovolitev rubeža je treba vložiti predlog, v katerem so navedeni način izvedbe rubeža, pravica, na katero se opira predlagatelj, in če gre za denarno terjatev, tudi znesek ali, če ta znesek še ni določen, njegova najvišja višina, ob upoštevanju posebnih zahtev, ki jih zakon določa za to vrsto rubeža. Sodnik, pristojen začasne odredbe, sprejme svojo odločitev po skrajšanem postopku. [...]

[...]

12 Člen 705(1) zakonika o civilnem postopku določa:

„Sodnik, pristojen začasne odredbe, ki je dovolil rubež, lahko po postopku, ki ureja izdajo začasnih odredb, na predlog katere koli osebe s pravnim interesom rubež razveljavi, če za to niso pristojna redna sodišča.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 SHAPE je mednarodna organizacija, ki ima v skladu s Pariškim protokolom sedež v Monsu (Belgija). Regionalno poveljstvo, to je Allied Joint Force Command Brunssum (poveljstvo skupnih sil v Brunssumu, v nadaljevanju: JFCB), ki je podrejeno organizaciji SHAPE, ima sedež v Brunssumu (Nizozemska).

14 Varnostni svet Združenih narodov je z resolucijo z dne 20. decembra 2001 dovolil ustanovitev International Security Assistance Force (Mednarodne varnostne sile za pomoč, v nadaljevanju: ISAF) za krepitev varnosti v Afganistanu.

15 Severnoatlantska zveza (NATO) je 11. avgusta 2003 prevzela strateško poveljstvo, vodenje in usklajevanje sil ISAF.

16 Kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, so družbe Supreme na podlagi dveh „splošnih sporazumov o naročilu“ (Basic Ordering Agreements, v nadaljevanju: BOA), podpisanih 1. februarja 2006 oziroma 15. marca 2007, organizaciji SHAPE dobavljale gorivo za potrebe misije ISAF v Afganistanu. Sporazuma BOA sta prenehala veljati 30. novembra 2014.

17 Da bi se zagotovilo plačilo vseh stroškov, ki izhajajo iz teh sporazumov, so poveljstvo JFCB in družbe Supreme novembra 2013 podpisali sporazum o hrambi, v okviru katerega so bile zadnjenavedene družbe opredeljene kot „dobavitelj“.

18 Ta sporazum določa:

„PREAMBULA:

[...]

B. Po prenehanju veljavnosti sporazumov pooblaščenih stranke NATO [...], če imajo dolg do družb Supreme, v korist teh družb opravijo potrebne prilagoditve, plačajo neplačane račune ali kasneje nastale stroške [...], zveza NATO in pooblaščenih stranke NATO pa izterjajo morebiten dolg iz naslova preplačil.

C. Stranke priznavajo, da bodo za plačilo morebitnih stroškov, določenih v pogodbah, po prenehanju veljavnosti [sporazumov] BOA veljali omejeni mehanizmi zaračunavanja.

Poleg tega je mogoče, da NATO ali pooblaščenih stranke NATO po prenehanju veljavnosti sporazumov ne bodo imele na voljo sredstev, ki so potrebna za plačilo odobrenih stroškov. Za rešitev teh praktičnih vprašanj so se stranke dogovorile, da bodo na podlagi sporazuma o hrambi za kritje odškodninskih zahtevkov ali drugih prilagoditev odprle račun za hrambo in da bodo sklenile ta sporazum o hrambi.

STRANKE SO SKLENILE:

[...]

2. Odprtje računa za hrambo

[...]

2.2. Ugotoviti je treba, da NATO in pooblaščenih stranke NATO ostanejo lastniki položenih sredstev, ki se izračunajo ob uporabi fiduciarnega depozita (točka 3.2), od plačila s strani NATO ali pooblaščenih strank NATO dalje. Prenos lastninske pravice na položenih sredstvih se lahko izvede samo za pokritje odobrenih odškodninskih zahtevkov ali drugih prilagoditev.

[...]

4. Obveznosti dobavitelja

[...]

4.4 Dobavitelj zahtevke posreduje neposredno delovni skupini za ‚sprostitvev sredstev‘ in nima nobenih zahtevkov, pravic ali vrednostnih papirjev v zvezi s fiduciarnim depozitom.

[...]“

19 Po finančnih revizijah, ki jih je poveljstvo JFCB opravilo pri družbah Supreme, so te za leto 2013 zvezi NATO povrnilo približno 122 milijonov ameriških dolarjev (USD) (približno 112 milijonov EUR) iz naslova preveč plačanih zneskov. Vrnjeni znesek je bil nakazan na račun za hrambo, ki je bil na podlagi določb sporazuma o hrambi odprt pri banki BNP Paribas v Bruslju (Belgija).

20 Družbe Supreme so 1. decembra 2015 zoper organizacijo SHAPE in poveljstvo JFCB pri rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu, Nizozemska) vložile tožbo, s katero so predlagale, naj se jim iz sredstev, položenih na računu za hrambo, izplača več zahtevanih zneskov (v nadaljevanju: temeljni postopek). Ta predlog so utemeljile s trditvijo, da so organizaciji SHAPE na podlagi sporazumov BOA dobavile gorivo za potrebe misije ISAF v Afganistanu, organizacija SHAPE in poveljstvo JFCB pa nista izpolnila svojih plačilnih obveznosti.

- 21 Organizacija SHAPE in poveljstvo JFCB sta pred rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) uveljavljala ugovor nepristojnosti, pri čemer sta se sklicevala na imuniteto pred sodnimi postopki. To sodišče se je z odločbo z dne 8. februarja 2017 izreklo za pristojno za odločanje o predlogih družb Supreme. Organizacija SHAPE je zoper to odločbo 4. maja 2017 vložila pritožbo. Na obravnavi pred Sodiščem je bilo pojasnjeno, da je Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu, Nizozemska) s sodbo z dne 10. decembra 2019 razveljavilo sodbo rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) in se zaradi imunitete organizacije SHAPE in poveljstva JFCB pred sodnimi postopki izreklo za nepristojno za odločanje o sporu. Ta sodba je bila izpodbijana pred Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske).
- 22 Vzporedno s tem temeljnim postopkom sta bila pri rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) začeta še dva druga postopka.
- 23 Sodnik, pristojen začasne odredbe, pri rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) je na predlog družb Supreme v okviru prvega nekontradiktornega postopka z odločbo z dne 14. aprila 2016 tem družbam dovolil, da pri banki BNP Paribas v Bruslju izvedejo zavarovanje z rubežem sredstev na računu za hrambo v višini 217.857.167 USD (približno 200.855.593 EUR). Zavarovanje z rubežem je bilo izvedeno 18. aprila 2016.
- 24 Organizacija SHAPE je 17. marca 2017 v okviru drugega postopka, in sicer predloga za izdajo začasne odredbe iz postopka v glavni stvari, pri rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) zahtevala, naj se zavarovanje z rubežem, ki je bilo z odločbo z dne 14. aprila 2016 dovoljeno, razveljavi in družbam Supreme prepove, da bi na podlagi istih dejstev ponovno dosegle zavarovanje z rubežem. Organizacija SHAPE se je v utemeljitev svojih predlogov sklicevala na imuniteto pred izvršbo.
- 25 Z odločbo z dne 12. junija 2017 je rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) ugodilo predlogom organizacije SHAPE.
- 26 To odločbo je 27. junija 2017 potrdilo Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu), ki je svojo pristojnost za odločanje o predlogih organizacije SHAPE oprlo na člen 35 Uredbe št. 1215/2012 in člen 705 zakonika o civilnem postopku, iz katerega izhaja, da je v primeru, če je nizozemsko sodišče izdalo dovoljenje za izvršbo, to sodišče pristojno tudi za razveljavitev tega dovoljenja.
- 27 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da je Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu) razsodilo, da interes organizacije SHAPE za ohranitev imunitete pred izvršbo prevlada nad interesom družb Supreme za izterjavo njihovih terjatev in ni v nasprotju s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu.
- 28 Družbe Supreme so 21. avgusta 2017 zoper to sodbo pri Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) vložile kasacijsko pritožbo.
- 29 To sodišče najprej navaja, da je bilo zavarovanje z rubežem, ki so ga družbe Supreme izvedle v Belgiji, že razveljavljeno, potem ko je neko belgijsko sodišče na podlagi konvencije med Kraljevino Belgijo in Kraljevino Nizozemsko o krajevni pristojnosti sodišč, stečaju ter o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb, arbitražnih odločb in javnih listin, podpisane 28. marca 1925 v Bruslju (v nadaljevanju: dvostranska konvencija iz leta 1925), izdalo dovoljenje za izvršitev odločb rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) z dne 12. junija 2017 in Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu) z dne 27. junija 2017. Vendar predložitveno sodišče meni, da imajo družbe Supreme še vedno pravni interes, ker rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) ni le razveljavilo zavarovanja z rubežem, temveč je družbam Supreme tudi prepovedalo, da bi na računu za hrambo ponovno izvedle tak ukrep.

- 30 Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) nato pojasnjuje, da mora po uradni dolžnosti preučiti, ali je na podlagi člena 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 izključno pristojno sodišče druge države članice. Preden pa opravi tako presojo, se predložitveno sodišče sprašuje, ali predlog za izdajo začasnih odredb, ki ga je vložila organizacija SHAPE, spada na stvarno področje uporabe Uredbe št. 1215/2012.
- 31 V zvezi s tem se predložitveno sodišče na prvem mestu sprašuje, ali je na podlagi okoliščine, da se je organizacija SHAPE v postopku razveljavitve zavarovanja z rubežem oprla na imuniteto pred izvršbo, mogoče šteti, da je delovala v okviru izvajanja javne oblasti, zaradi česar spor ne bi spadal na stvarno področje uporabe Uredbe št. 1215/2012. To sodišče se sprašuje tudi, kako lahko na opredelitev spora kot „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 vpliva dejstvo, da je bilo zavarovanje z rubežem dovoljeno na podlagi pogodbene terjatve, ki je predmet temeljnega postopka.
- 32 Če spor spada na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, se predložitveno sodišče na drugem mestu sprašuje, ali razveljavev rubeža, ki se je izvršil na podlagi dovoljenja sodišča, spada v izključno pristojnost glede izvršitve sodnih odločb iz člena 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012. Dvomi tega sodišča izhajajo iz tega, da je treba po eni strani izjeme od splošnega pravila o pristojnosti razlagati ozko, po drugi strani pa postopki, ki so tesno povezani s postopkom izvršbe, spadajo na področje uporabe člena 24, točka 5, te uredbe. To sodišče se sprašuje tudi o tem, kako lahko okoliščina, da se je organizacija SHAPE sklicevala na imuniteto pred izvršbo, vpliva na presojo tega drugega vprašanja. Po mnenju tega sodišča bi bilo mogoče šteti, da so sodišča države članice, v kateri je bilo zoper mednarodno organizacijo izvršeno zavarovanje z rubežem, najprimernejša za presojo, ali je rubež v nasprotju z imuniteto pred izvršbo, na katero se ta organizacija opira na podlagi pogodbe ali mednarodnega običajnega prava, ki zavezuje to državo članico.
- 33 Če imuniteta pred izvršbo, na katero se sklicuje organizacija SHAPE, vpliva na uporabo Uredbe št. 1215/2012, se predložitveno sodišče na tretjem mestu sprašuje, v kolikšni meri mora sodišče, ki mu je zadeva predložena, presojati, ali je opiranje na to imuniteto utemeljeno. Natančneje, sprašuje se, kako se v tem primeru uporabi pravilo, da mora sodišče opraviti presojo vseh dejstev, ki jih ima na voljo, tudi ugovorov nasprotne stranke.
- 34 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. (a) Ali je treba Uredbo [št. 1215/2012] razlagati tako, da je treba zadevo, kakršna je obravnavana – v kateri mednarodna organizacija predlaga
- (i) razveljavev zavarovanja z rubežem pri tretji osebi, ki ga je v drugi državi članici predlagala nasprotna stranka, in
 - (ii) prepoved, da bi nasprotna stranka ponovno na isti dejanski podlagi dosegla zavarovanje z rubežem,
- pri tem pa se v utemeljitev teh predlogov sklicuje na imuniteto pred izvršbo – v celoti ali delno šteti za civilno ali gospodarsko zadevo v smislu člena 1(1) [te uredbe]?
- (b) Ali je pri odgovoru na prvo vprašanje, točka (a), pomembna – in če je tako, na kak način – okoliščina, da je sodišče države članice dovolilo rubež na podlagi terjatve, za katero nasprotna stranka trdi, da jo ima do mednarodne organizacije, glede te terjatve pa v tej državi članici poteka temeljni postopek, ki se nanaša na pogodbeni spor glede plačila za goriva, dobavljena v okviru mirovne operacije, ki jo izvaja mednarodna organizacija, ki je povezana s to mednarodno organizacijo?

2. (a) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali je treba člen 24, točka 5, Uredbe [št. 1215/2012] razlagati tako, da so v primeru, v katerem je sodišče države članice dovolilo zavarovanje z rubežem pri tretji osebi, nato pa je bil ta rubež izvršen v drugi državi članici, za odločanje o predlogu za razveljavitev tega zavarovanja z rubežem izključno pristojna sodišča države članice, v kateri je bilo predlagano zavarovanje z rubežem pri tretji osebi?
 - (b) Ali je pri odgovoru na drugo vprašanje, točka (a), pomembna – in če je tako, na kak način – okoliščina, da je mednarodna organizacija predlog za razveljavitev zavarovanja z rubežem pri tretji osebi utemeljevala z imuniteto pred izvršbo?
3. Če je pri odgovoru na vprašanje, ali gre za civilno ali gospodarsko zadevo v smislu člena 1(1) Uredbe [št. 1215/2012], oziroma na vprašanje, ali gre za predlog, ki spada na področje uporabe člena 24, točka 5, [te uredbe], upoštevna okoliščina, da je mednarodna organizacija v okviru svojih predlogov uveljavljala ugovor imunitete pred izvršbo: v kakšnem obsegu je sodišče, pred katerim poteka postopek, dolžno rzsoditi, ali se ta ugovor imunitete pred izvršbo uveljavlja upravičeno, in ali pri tem velja pravilo, da mora upoštevati vse podatke, ki so mu na voljo, tudi – v obravnavani zadevi – ugovore nasprotne stranke v pritožbenem postopku, ali katero drugo pravilo?“

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

- 35 Organizacija SHAPE je po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca z vlogo, ki je bila vložena v sodnem tajništvu Sodišča, predlagala, naj se na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka. V utemeljitev svojega predloga je v bistvu trdila, da je generalni pravobranilec v točkah 90 in od 100 do 103 sklepnih predlogov svojo presojo oprl na napačno razlago dejanskih in pravnih okoliščin, povezanih z delovanjem mednarodnih organizacij.
- 36 Na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča lahko Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je treba v zadevi odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali (glej v tem smislu sodbi z dne 12. decembra 2013, Carratù, C-361/12, EU:C:2013:830, točka 18, ter z dne 11. aprila 2019, Bosworth in Hurley, C-603/17, EU:C:2019:310, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 37 Vendar Statut Sodišča Evropske unije in Poslovnik strankam ne dajeta možnosti, da predložijo stališče v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca (sodba z dne 15. februarja 2017, W in V, C-499/15, EU:C:2017:118, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 38 V obravnavanem primeru je organizacija SHAPE s trditvami, ki jih je navedla v podporo svojemu predlogu za ponovno odprtje postopka, prerekala ugotovitve iz sklepnih predlogov generalnega pravobranilca v tej zadevi. Ker pa Sodišče na sklepne predloge ni vezano, ni treba, da ustni postopek ponovno odpre vsakič, ko generalni pravobranilec poda stališče, glede katerega imajo stranke drugačno mnenje (sodba z dne 3. aprila 2014, Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, točka 30).
- 39 V teh okoliščinah Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima v tej zadevi na voljo vse podatke, ki jih potrebuje za odgovor na vprašanja predložitvenega sodišča, ter da so stranke in zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije razpravljali o vseh trditvah, ki so potrebne za rešitev obravnavane zadeve.
- 40 Zato Sodišče meni, da ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega dela postopka.

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 41 Organizacija SHAPE trdi, da sta prvo in drugo vprašanje nedopustni v delih, v katerih se nanašata na predlog za razveljavitev, to je glede točke (a)(i) prvega vprašanja ter točk (a) in (b) drugega vprašanja, saj naj bi ti deli vprašanj postali hipotetični, ker je bilo zavarovanje z rubežem, ki je bilo na predlog družb Supreme dovoljeno z odločbo rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) z dne 14. aprila 2016, s prvostopenjsko odločbo istega sodišča z dne 12. junija 2017 in na pritožbeni stopnji z odločbo Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu) z dne 27. junija 2017, razveljavljeno, in sta bili ti odločbi na podlagi dovoljenja, ki ga je belgijsko sodišče izdalo na podlagi dvostranske konvencije iz leta 1925 tudi izvršeni.
- 42 V zvezi s tem zadostuje spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga sama pristojna opredeliti in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga zastavi nacionalno sodišče, v smislu člena 267 PDEU, le če niso spoštovane zahteve v zvezi z vsebino predloga za sprejetje predhodne odločbe iz člena 94 Poslovnika Sodišča, ali če je očitno, da razlaga ali presoja veljavnosti pravila Unije, ki jo zahteva nacionalno sodišče, nima zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari ali če gre za hipotetičen primer (sodba z dne 14. junija 2017, Online Games in drugi, C-685/15, EU:C:2017:452, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 43 Iz okoliščin zadeve v glavni stvari pa ni razvidno, da vprašanja za predhodno odločanje, ki se nanašajo na predlog za razveljavitev zavarovanja z rubežem in ki jih je postavilo predložitveno sodišče, nimajo nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora, zlasti ker je to sodišče izključno pristojno, da določi meje nadzora, ki ga mora opraviti v okviru kasacijske pritožbe zoper odločbo Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu) z dne 27. junija 2017, s katero je bila potrjena odločba rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) z dne 12. junija 2017 in s katero je bilo ugodeno predlogu za razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki ga je vložila organizacija SHAPE.
- 44 V teh okoliščinah, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 31 sklepnih predlogov, vprašanje, ali imajo nizozemska sodišča na podlagi Uredbe št. 1215/2012 mednarodno pristojnost za odločanje o tem predlogu za razveljavitev, očitno ni niti hipotetično niti očitno nepovezano z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari.
- 45 V teh okoliščinah je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe šteti za dopusten.

Prvo vprašanje

- 46 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da predlog za izdajo začasne odredbe, vložen pri sodišču države članice, v okviru katerega se mednarodna organizacija – da bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država sodišča, pred katerim teče ta postopek, in prepoved ponovne izvedbe takega rubeža na podlagi istih dejstev – sklicuje na svojo imuniteto pred izvršbo, ter ki je sprožen vzporedno s temeljnim postopkom, katerega predmet je terjatev zaradi domnevnega neplačila goriva, dobavljenega za potrebe mirovne operacije, ki jo izvaja ta organizacija, spada v okvir pojma „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe.
- 47 Najprej je treba opozoriti, da ker Uredba št. 1215/2012 razveljavlja in nadomešča Uredbo št. 44/2001, ki je nadomestila Konvencijo z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s poznejšimi konvencijami

o pristopu novih držav članic k tej konvenciji (v nadaljevanju: Bruseljska konvencija iz leta 1968), razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi z določbami navedenih pravnih instrumentov, velja tudi za Uredbo št. 1215/2012, če je mogoče te določbe šteti za „enakovredne“ (sodba z dne 29. julija 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, točka 23 in navedena sodna praksa).

- 48 Da bi se predložitvenemu sodišču dal koristen odgovor, je treba preučitev prvega vprašanja razdeliti na tri dele in najprej analizirati, kako narava predloga za izdajo začasne odredbe iz postopka v glavni stvari vpliva na povezanost tega postopka s „civilnimi in gospodarskimi zadevami“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012, nato preučiti merila, ki so bila v sodni praksi izdelana za to, da bi se za neki predlog lahko štelo, da spada na to področje, in nazadnje pojasniti vlogo privilegija imunitete v okviru te opredelitve.
- 49 Na prvem mestu je treba v zvezi z vplivom narave predloga za izdajo začasne odredbe iz postopka v glavni stvari na njegovo povezanost s „civilnimi in gospodarskimi zadevami“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 najprej ugotoviti, kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, da je namen tega predloga sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi bi se zavarovalo dejansko stanje, o katerem sodišče presoja v okviru temeljnega postopka, ki poteka med istima strankama. Zato je mogoče šteti, da se tak predlog nanaša na „začasne ukrepe ali ukrepe zavarovanja“ v smislu člena 35 Uredbe št. 1215/2012, če spada na področje uporabe te uredbe.
- 50 Iz sodne prakse Sodišča v zvezi z razlago člena 24 Bruseljske konvencije iz leta 1968, ki jo je mogoče prenesti na razlago enakovrednih določb iz člena 35 Uredbe št. 1215/2012, namreč izhaja, da je treba „začasne ukrepe ali ukrepe zavarovanja“ razumeti kot ukrepe, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, katerih namen je ohraniti dejansko in pravno stanje, da bi se zagotovilo varstvo pravic, katerih priznanje se sicer zahteva od sodišča, pristojnega v zadevi v glavni stvari (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 1992, Reichert in Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, točka 34).
- 51 Dalje, glede povezave med temeljnim postopkom ter začasnimi ukrepi in ukrepi zavarovanja je treba ugotoviti, da se stranke in zainteresirani subjekti, ki so Sodišču predložili stališča, ne strinjajo glede vprašanja, ali se predlog za izdajo začasne odredbe nanaša na civilno in gospodarsko zadevo in zato spada na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012. V zvezi s tem so družbe Supreme in grška vlada v bistvu trdile, da je treba za to, da bi se ugotovilo, ali predlog za izdajo začasne odredbe iz postopka v glavni stvari spada na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, upoštevati značilnosti temeljnega postopka, medtem ko je organizacija SHAPE trdila, da se mora preučitev nanašati na značilnosti začasnega ukrepa in ukrepa zavarovanja iz postopka v glavni stvari. Evropska komisija ter nizozemska in belgijska vlada pa so dale prednost preučitvi pravic, katerih varstvo naj bi se zagotavljalo z začasnim ukrepom in ukrepom zavarovanja.
- 52 Spomniti je treba, da so v skladu s sodno prakso Sodišča začasni ukrepi ali ukrepi zavarovanja primerni za varovanje zelo različnih pravic, tako da se to, ali spadajo na področje uporabe Bruseljske konvencije iz leta 1968, ne določi na podlagi njihove narave, ampak na podlagi narave pravic, katerih varstvo se z njimi zagotavlja (sodbi z dne 27. marca 1979, de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, točka 8, ter z dne 26. marca 1992, Reichert in Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, točka 32).
- 53 Sodišče je prav tako razsodilo, da se v primeru, če se predmet predloga za izdajo začasne odredbe nanaša na vprašanje, ki spada na stvarno področje uporabe Bruseljske konvencije iz leta 1968, ta konvencija uporabljata in je zato njen člen 24 lahko podlaga za pristojnost sodnika za začasne odredbe, tudi če se je temeljni postopek že začel ali bi se lahko začel, saj se začasni ukrepi sprejemajo vzporedno s takim postopkom in so v bistvu namenjeni varstvu istih pravic kot ta postopek (glej v tem smislu sodbo z dne 17. novembra 1998, Van Uden, C-391/95, EU:C:1998:543, točki 33 in 34).

- 54 Iz te sodne prakse, ki jo je, kot je bilo opozorjeno v točki 47 te sodbe, mogoče prenesti na člen 35 Uredbe št. 1215/2012, izhaja, da se o tem, ali začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja spadajo na stvarno področje uporabe te uredbe, ne sme odločati na podlagi njihove narave, ampak na podlagi narave pravic, katerih varstvo se s temi ukrepi zagotavlja.
- 55 Na drugem mestu je treba v zvezi z merili iz sodne prakse za opredelitev, ali gre pri nekem predlogu za „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 ali ne, spomniti, da je Sodišče štelo, da je treba preučiti značilnosti, ki opredeljujejo naravo pravnega razmerja med strankami spora ali njegov predmet (glej v tem smislu sodbe z dne 14. novembra 2002, Baten, C-271/00, EU:C:2002:656, točka 29; z dne 18. oktobra 2011, Realchemie Nederland, C-406/09, EU:C:2011:668, točka 39, ter z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 32 in navedena sodna praksa) ali, alternativno, podlago in podrobna pravila za uveljavljanje vloženega pravnega sredstva (glej v tem smislu sodbe z dne 11. aprila 2013, Sapir in drugi, C-645/11, EU:C:2013:228, točka 34, z dne 12. septembra 2013, Sunico in drugi, C-49/12, EU:C:2013:545, točka 35 in navedena sodna praksa, ter z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 56 Nekateri spori med javnim organom in osebo zasebnega prava tako lahko spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1215/2012, kadar se pravno sredstvo nanaša na dejanja, storjena *iure gestionis*, vendar je drugače, kadar javni organ ravna v okviru izvajanja javne oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 57 Kadar ena od pravnih strank izvaja pooblastila javne oblasti, ki niso pooblastila, ki spadajo k pravilom, ki veljajo v razmerjih med posamezniki, se ta spor namreč izključi iz „civilnih in gospodarskih zadev“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 (glej v tem smislu sodbo z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 58 Na tretjem mestu se postavlja vprašanje, ali je zaradi tega, ker se v nekem sporu neka mednarodna organizacija sklicuje na privilegij imunitete pred izvršbo, ta spor samodejno izključen iz področja uporabe Uredbe št. 1215/2012.
- 59 V zvezi, prvič, z načelom mednarodnega običajnega prava o imuniteti pred sodnimi postopki je treba spomniti, da je Sodišče že presodilo, da glede na trenutno stanje mednarodne prakse imuniteta pred sodnimi postopki ni absolutna, temveč je na splošno priznana takrat, kadar se spor nanaša na akte suverenosti, ki so izvršeni *iure imperii*. Mogoče pa jo je izključiti, če se pravno sredstvo nanaša na akte, ki ne spadajo v okvir javne oblasti (sodba z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 56 in navedena sodna praksa).
- 60 Drugič, v zvezi z imuniteto subjektov zasebnega prava pred sodnimi postopki je Sodišče presodilo, da ta imuniteta ne nasprotuje uporabi Uredbe št. 1215/2012, če sodišče, ki odloča o zadevi, ugotovi, da ti subjekti niso uporabili pooblastil javne oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 58).
- 61 To sodno prakso, ki se nanaša na imuniteto držav in subjektov zasebnega prava pred sodnimi postopki, je mogoče prenesti na primer, v katerem se mednarodna organizacija sklicuje na privilegij, ki izhaja iz imunitete, ne glede na to, ali gre za imuniteto pred sodnimi postopki ali imuniteto pred izvršbo. Okoliščina, da je v nasprotju z imuniteto držav pred sodnimi postopki, ki temelji na načelu *par in parem non habet imperium* (sodba z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 56 in navedena sodna praksa), imuniteta mednarodnim organizacijam načeloma podeljena s pogodbami, s katerimi so bile ustanovljene te organizacije, ne more ovreči te razlage.
- 62 Zato, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 72 sklepnih predlogov, privilegij imunitete, na katerega se mednarodna organizacija sklicuje na podlagi mednarodnega prava, ne pomeni vedno ovire za uporabo Uredbe št. 1215/2015.

- 63 Zato je treba za to, da bi se ugotovilo, ali spor, v katerem je udeležena mednarodna organizacija, ki se je sklicevala na privilegij, ki izhaja iz imunitete pred izvršbo, spada na stvarno področje uporabe te uredbe, preučiti, ali glede na merila, navedena v točki 55 te sodbe, ta organizacija izvaja pooblastila javne oblasti.
- 64 V zvezi s tem, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 67 sklepnih predlogov, zgolj dejstvo, da se nacionalno sodišče z vidika določb Uredbe št. 1215/2012 izreče za mednarodno pristojno, ne more vplivati na varstvo, ki ga nudi imuniteta, na katero se na podlagi mednarodnega prava sklicuje mednarodna organizacija, ki je stranka v tem sporu.
- 65 V obravnavanem primeru je iz spisa, s katerim razpolaga Sodišče, razvidno, da je bil predmet zavarovanja z rubežem, katerega razveljavitev je bila zahtevana s predlogom za izdajo začasne odredbe iz postopka v glavni stvari, zavarovanje terjatev, ki izhajajo iz pogodbenega pravnega razmerja, to je iz sporazumov BOA, ki so bili sklenjeni med organizacijo SHAPE in družbami Supreme. Čeprav se ta sporazuma nanašata na dobavo goriva organizaciji SHAPE za potrebe vojaške operacije, ki jo vodi NATO za ohranjanje miru in varnosti v Afganistanu, med strankami v postopku v glavni stvari ustvarjata zasebnopravno razmerje, v okviru katerega imajo te stranke pravice in obveznosti, ki so jih prostovoljno prevzele.
- 66 To, kako organizacija SHAPE gorivo, dobavljeno v okviru izvajanja sporazumov BOA, kasneje uporabi, ne more vplivati na naravo takega pravnega razmerja, kar je v pisnih stališčih navedla Komisija in je v točki 103 sklepnih predlogov poudaril tudi generalni pravobranilec. Dejstvo, da imajo nekatere dejavnosti javni namen, namreč samo po sebi ni zadosten element, da se te dejavnosti obravnavajo, kot da se izvajajo *iure imperii*, če pri njih ne gre za izvajanje pooblastil, ki ne spadajo k pravilom, ki veljajo v razmerjih med posamezniki (sodba z dne 7. maja 2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 67 V zvezi s podlago in podrobnimi pravili za vložitev pravnega sredstva je treba prav tako ugotoviti, da se želi razveljavitev zavarovanja z rubežem pred predložitvenim sodiščem doseči s predlogom za izdajo začasne odredbe, ki temelji na pravilih splošnega prava, in sicer členu 705(1) zakonika o civilnem postopku.
- 68 Iz navedenega izhaja – kar mora preveriti še predložitveno sodišče – da niti pravno razmerje med strankami pri predlogu, kot je ta iz postopka v glavni stvari, niti podlaga in niti podrobna pravila za vložitev takega predloga ne kažejo na to, da gre v tem primeru za izvajanje pooblastil javne oblasti v smislu prava Unije, tako da tak predlog spada v okvir pojma „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 in spada na področje uporabe te uredbe.
- 69 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da predlog za izdajo začasne odredbe, vložen pri sodišču države članice, v okviru katerega se mednarodna organizacija – da bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država sodišča, pred katerim poteka ta postopek, in prepoved ponovne izvedbe takega rubeža na podlagi istih dejstev – sklicuje na svojo imuniteto pred izvršbo, ter ki je sprožen vzporedno s temeljnim postopkom, katerega predmet je terjatev zaradi domnevnega neplačila goriva, dobavljenega za potrebe mirovne operacije, ki jo izvaja ta organizacija, spada v okvir pojma „civilne in gospodarske zadeve“, če se ta predlog ne uveljavlja na podlagi pooblastil javne oblasti v smislu prava Unije, o čemer mora presoditi predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje

- 70 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da odločanje o predlogu za izdajo začasne odredbe, ki je bil vložen pri sodišču države članice in v katerem se mednarodna organizacija sklicuje na imuniteto pred izvršbo, da

bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država članica sodišča, pred katerim poteka postopek, in prepoved ponovnega rubeža na podlagi istih dejstev, spada v izključno pristojnost sodišč države članice, v kateri je bilo zavarovanje z rubežem izvršeno.

- 71 Iz besedila člena 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 je razvidno, da imajo v postopkih v zvezi z izvršitvijo sodnih odločb sodišča države članice, v kateri je bila sodna odločba izvršena, izključno pristojnost, ne glede na stalno prebivališče strank.
- 72 V skladu s sodno prakso Sodišča spadajo na področje uporabe člena 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 pravna sredstva, katerih namen je rešiti spor v zvezi z uporabo prisile, omejevanja ali rubeža premičnim ali nepremičnin, za zagotovitev učinkovitega izvrševanja sodnih odločb in aktov (sodba z dne 10. julija 2019, Reitbauer in drugi, C-722/17, EU:C:2019:577, točka 52).
- 73 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, v obravnavanem primeru organizacija SHAPE ne izpodbija ukrepov, ki jih je tribunal de première instance francophone de Bruxelles (francosko govoreče prvostopenjsko sodišče v Bruslju, Belgija) na podlagi dvostranske konvencije iz leta 1925 sprejelo za izvršitev odločbe rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu) z dne 12. junija 2017 in odločbe Gerechtshof 's-Hertogenbosch (pritožbeno sodišče v 's-Hertogenboschu) z dne 27. junija 2017, temveč predložitvenemu sodišču predlaga, naj razveljavi zavarovanje z rubežem, o katerem je prej v postopku *ex parte* odločilo rechtbank Limburg (sodišče v Limburgu), in prepove novo zavarovanje z rubežem na podlagi istih dejstev. Ugotoviti pa je treba, da postopek, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki sam po sebi ni povezan z izvršitvijo sodnih odločb v smislu člena 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012, ne spada na področje uporabe te določbe in torej ne spada v izključno pristojnost sodišč države članice, v kateri je bilo zavarovanje z rubežem izvršeno.
- 74 Poleg tega okoliščina, da se mednarodna organizacija, kot je SHAPE, v utemeljitev predloga za izdajo začasne odredbe sklicuje na imuniteto pred izvršbo, ni ovira za to, da sodišče preuči, ali je na podlagi Uredbe št. 1215/2012 mednarodno pristojno. Vprašanje, ali imuniteta, na katero se sklicuje mednarodna organizacija, nasprotuje pristojnosti sodišča, ki odloča o takem predlogu, ali sprejetju ukrepov izvršbe zoper tako organizacijo, namreč nastopi pozneje, po določitvi mednarodne pristojnosti tega sodišča.
- 75 Glede na vse te preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da odločanje o predlogu za izdajo začasne odredbe, ki je bil vložen pri sodišču države članice in v katerem se mednarodna organizacija sklicuje na imuniteto pred izvršbo, da bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država članica sodišča, pred katerim poteka postopek, in prepoved ponovnega rubeža na podlagi istih dejstev, ne spada v izključno pristojnost sodišč države članice, v kateri je bilo zavarovanje z rubežem izvršeno.

Tretje vprašanje

- 76 Tretje vprašanje se v bistvu nanaša na obseg nadzora nacionalnega sodišča nad utemeljenostjo sklicevanja mednarodne organizacije na imuniteto pred izvršbo, če bi iz odgovora na prvo in drugo vprašanje izhajalo, da je tako uveljavljana imuniteta pred izvršbo odločilna za to, da se za predlog za izdajo začasne odredbe, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, šteje, da spada med „civilne ali gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012, ali za morebitno uporabo pravila o izključni pristojnosti, določenega v členu 24, točka 5, te uredbe.
- 77 Ker je bilo na ti vprašanji odgovorjeno tako, da zaradi sklicevanja na imuniteto pred izvršbo tak predlog ni samodejno izključen iz področja uporabe Uredbe št. 1215/2012 in da tako sklicevanje ne vpliva na merila za določitev mednarodne pristojnosti sodišča države članice za odločanje o tej tožbi, tretjega vprašanja ni treba preučiti.

Stroški

⁷⁸ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da predlog za izdajo začasne odredbe, vložen pri sodišču države članice, v okviru katerega se mednarodna organizacija – da bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država sodišča, pred katerim poteka ta postopek, in prepoved ponovne izvedbe takega rubeža na podlagi istih dejstev – sklicuje na svojo imuniteto pred izvršbo ter ki je sprožen vzporedno s temeljnim postopkom, katerega predmet je zatrjevana terjatev zaradi neplačila goriva, dobavljenega za potrebe mirovne operacije, ki jo izvaja ta organizacija, spada v okvir pojma „civilne in gospodarske zadeve“, če se ta predlog ne uveljavlja na podlagi pooblastil javne oblasti v smislu prava Unije, o čemer mora presoditi predložitveno sodišče.
2. Člen 24, točka 5, Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da odločanje o predlogu za izdajo začasne odredbe, ki je bil vložen pri sodišču države članice in v katerem se mednarodna organizacija sklicuje na imuniteto pred izvršbo, da bi dosegla razveljavitev zavarovanja z rubežem, ki je bilo izvršeno v državi članici, ki ni država članica sodišča, pred katerim poteka postopek, in prepoved ponovnega rubeža na podlagi istih dejstev, ne spada v izključno pristojnost sodišč države članice, v kateri je bilo zavarovanje z rubežem izvršeno.

Podpisi